

**ESPURNES
BARROQUES**

MÚSICA I
EXPERIÈNCIES
AL TERRITORI
BARROC

El Rèquiem de Mozart: el somni etern

ORQUESTRA DEL MIRACLE I COR FRANCESC VALLS
Direcció: Juan de la Rubia

Dissabte 30 de maig del 2026, 18:30h.

Església del Santuari del Miracle
RINER (SOLSONÈS)

Valora'ns

Escaneja aquest codi QR i valora els concerts
d'Espurnes Barroques 2026:

LA TEVA OPINIÓ ENS
AJUDA A MILLORAR.

GRÀCIES!

Espurnes Barroques és membre de:

Programa

Henry Purcell (1659–1695)

“Marxa” de la *Música per al funeral de la reina Mary*

Pol Requesens (1990)

*Defalliment i coratge**

Henry Purcell (1659–1695)

“When I am laid in Earth” de *Dido i Aeneas*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)

Requiem en re menor, K. 626

I. Introitus: *Requiem aeternam*

II. Kyrie

III. Sequentia

Dies irae

Tuba mirum

Rex tremendae

Recordare

Confutatis

Lacrimosa

IV. Offertorium

Domine Jesu

Hostias

V. Sanctus

VI. Benedictus

VII. Agnus Dei

VIII. Communio: *Lux aeterna*

* Estrena absoluta. Obra encàrrec del Festival Espurnes Barroques i del Palau de la Música Catalana.

Durada musical aproximada: 75' sense pausa

Notes al programa

Els camins musicals de la mort

El concert d'avui no és com els altres. Diguem que no serà una audició més del celebèrrim *Requiem* de Mozart, perquè l'escolta de l'obra pòstuma del músic salzburguès s'integra en una realitat molt més àmplia, a partir d'un trànsit, d'un caminar musical cap a la mort amb estils diferents. Per això, i com si assistíssim a una cerimònia fúnebre, ¿què millor que arrencar amb la música que Henry Purcell va escriure el 1695 amb motiu dels funerals per a la reina Maria II d'Anglaterra, esposa de Guillem III? Composta ben pocs mesos abans de la mort del mateix Purcell, arrenca amb una marxa en do menor de gran intensitat dramàtica, i com a manifestació humana de la por al fet de morir.

Sense solució de continuïtat, també escoltarem una obra d'estrena de Pol Requesens, *Defalliment i coratge*, escrita amb una instrumentació pràcticament idèntica a la del *Requiem* mozartian i que també incorpora material extret de Henry Purcell. La pàgina, encarregada pel Palau de la Música Catalana i pel Festival Espurnes Barroques, pretén —són paraules del compositor— “acostar-se a l'actitud que tenim o podem tenir davant la mort: una pugna entre el defalliment i el coratge”.

I és que la mort no és tan sols física, perquè ¿quantes vegades hem mort o se'ns han mort realitats, vivències o emocions sense que deixem de viure biològicament parlant? Abandonaments, trencaments familiars o de parella, pèrdues de feina, desnonaments, exilis forçats o voluntaris... tot això també implica morir i no sempre amb capacitat de resurrecció, per la qual cosa el defalliment no sempre és compatible amb el coratge. I si no, que li diguin a la pobra Dido, la reina de Cartago que, després d'una intensa història amorosa amb Enees, constata —sense possibilitat de revertir la situació— que l'heroi grec la deixa plantada en terres fenícies per anar-se'n (per ordre de la deessa Venus) a la península itàlica per fundar-hi Roma. Purcell, de nou, ho tenyeix de tristor en una de les músiques més desolades de la història de l'òpera, amb un lacerant “Whem I'm laid” que posa punt final a la breu però intensa *Dido and Aeneas*. En el cas que ens ocupa, serà una mezzosoprano —i no una soprano, com prescriu la partitura— la qui abordi aquesta ària, transportada a la tonalitat re menor. La mateixa amb què arrenca el *Requiem* de Mozart que escoltarem a continuació.

La llegenda a l'entorn de la missa de difunts de Mozart té el seu punt morbós, i fins i tot cinematogràfic, però —com se sap— la realitat és molt més prosaica: un missatger enviat pel comte Franz Walsegg-Stuppach va presentar-se davant del músic per encarregar-li la peça, que l'aristòcrata volia interpretar al seu castell en memòria de la seva difunta esposa, recentment traspasada.

El peculiar comte solia encarregar anònimament composicions a músics del seu temps, a qui pagava generosament, per interpretar posteriorment les partitures fent-les passar per pròpies. Malauradament, Mozart no va tenir temps d'enllestir el *Requiem*, que finalment seria conclòs, entre d'altres, pel seu deixeble Franz-Xaver Süssmayr.

De fet, Mozart va deixar íntegrament enllestit l'Introit. L'esquema global de les autories entre Mozart, Süssmayr i un possible tercer compositor (segurament Joseph Eybler, un altre deixeble de Mozart) seria aquest:

I. Introitus (Mozart)

II. Kyrie: Mozart, amb vent i percussió de Süssmayr [i Eybler?]

III. Sequentia

- “Dies Irae”: Mozart, amb vent i percussió de Süssmayr [i Eybler?]
- “Tuba Mirum”: Mozart, amb corda i vent de Süssmayr [i Eybler?]
- “Rex Tremendae”: Mozart, amb corda aguda, vent i percussió de Süssmayr [i Eybler?]
- “Recordare, Pie Jesu”: Mozart, amb notes de fagot de Süssmayr [i Eybler?]
- “Confutatis”: Mozart, amb corda (excepte violoncel i violí primer), vent i percussió de Süssmayr [i Eybler?]
- “Lacrimosa”: Süssmayr [i Eybler?] (Mozart va escriure tan sols els vuit primers compassos)

IV. Offertorium

- “Domine Jesu”: Mozart, amb corda i vent de Süssmayr [i Eybler?]
- “Hostias”: Mozart, amb corda i vent de Süssmayr

V. Sanctus: Süssmayr

VI. Benedictus: Süssmayr

VII. Agnus Dei: Süssmayr

VIII. Communio (“Lux aeterna”): Süssmayr, a partir del material de l'Introit i del Kyrie.

Acabat o no acabat d'acord amb els criteris de Mozart, el cert és que aquesta partitura segueix commovent-nos des del defalliment i el coratge: defalliment per la constatació de la pèrdua dels éssers estimats. Coratge per pensar que, tanmateix, la vida continua. I la música també.

Jaume Radigales

Crític musical i professor de la Universitat Ramon Llull

SOBRE “DEFALLIMENT I CORATGE”, de Pol Requesens

Defalliment i coratge s'origina a partir d'un seguit de vinculacions d'obres musicals i poètiques. Alhora, aquestes vinculacions s'inscriuen en la temàtica del Festival Espurnes Barroques 2026, titulat *In somnium* (“cap al somni”). El propòsit de l'obra és crear un enllaç entre les dues peces de Henry Purcell del programa i el *Requiem* de Mozart, mantenint-hi una evocació o emmirallament. Aquest punt de partida és el que dota la peça no tan sols d'un sentit de ser sinó també del material musical utilitzat i de com és utilitzat: de Purcell el baix de lamentació i el cromatisme que hi va lligat; i del *Requiem*, fragments com l'inici o el final real escrit per Mozart però també patrons rítmics o harmònics. També hi ha una intenció de transportar l'expressivitat: de Mozart, el diàleg entre allò fúnebre amb els esclats de resplendor o els moments de decaïment enfront dels d'energia absoluta. I de Purcell, la sensació de flotar en un ambient oníric i alhora macabre, mentre hi ha una lluita estèril entre la vida i la mort.

Per altra banda, en el moment de rebre la petició d'escriure aquesta obra, sobre la tauleta de nit hi tenia el llibre de poemes *Paüra* d'Anna Enrich. A la primera part del llibre és fàcil trobar-hi una correlació entre les idees que se'm presentaven per l'encàrrec i els poemes, especialment “L'àngel” i “El vell de vellut”. Aquests dos poemes han estat presents en tot el procés de creació i m'han donat el fonament conceptual (potser espiritual) per compondre-la.

En tot cas, l'obra present no és cap narració musical de la poesia d'Anna Enrich ni cap mena de renovació del concepte romàntic de poema simfònic, sinó que tan sols beu de les connexions musicals i poètiques esmentades i dels pensaments que hi poden convergir: els relats de la pròpia desaparició del cos i de l'ànima, les esperances envers el més enllà espiritual o la pervivència en el record dels qui viuran. En definitiva, l'obra pretén acostar-se a l'actitud que tenim o podem tenir davant la mort: una pugna entre el defalliment i el coratge.

SOBRE “JARDÍ EN BLAU”, de Jose Bonell

Jardí en blau. Viatge al voltant d'un jardí, és un projecte instal·latiu concebut específicament per al Santuari del Miracle, en concret, per a la part inacabada de l'espai que va ser ideada imaginàriament i que mai no va arribar a realitzar-se; un espai ubic, gairebé fantasma, que durant el temps que durarà la instal·lació, serà entès com un jardí.

Aquest viatge pretén la connexió amb un possible jardí enllaçant amb el lema d'enguany del Festival Espurnes Barroques: el somni. L'experiència onírica travessa els llindars temporals per a crear connexions sobre com el somni ha estat concebut al llarg de la història, a través de diferents cultures i les seves àmplies interpretacions.

Dins de la idea de jardí, s'ha projectat una instal·lació amb escultures compostes per un conjunt d'objectes trobats, que remet en major o menor mesura a la idea del viatge, el somni i el llindar. La instal·lació reuneix un conjunt de cinc peces-escultures, on l'*objet trouvé* té una gran presència, aportant al seu torn la pròpia memòria dels objectes i jugant amb els seus —i ja coneguts— significats i entaular noves relacions semiòtiques.

En primer lloc, travessant un habitacle situat a la dreta, trobem una porta “trobada”, intervinguda pictòricament, on la idea de llindar es canalitza a través d'un joc d'imatges, entre el quotidià de la porta i la finestra-univers. L'endins i el fora es reuneixen en aquest joc d'imatges i de sentit.

Dirigint-nos cap a centre del jardí, una peanya acomoda un coixí amb la cara del poeta i filòsof xinès Zhuangzi, envoltat de papallones. Aquesta obra remet a la història del somni que el poeta va tenir quan va somiar que era una papallona i, en despertar, no va aconseguir esbrinar qui era dels dos; el poeta que somiava ser una papallona, o una papallona que va somiar ser Zhuangzi. El somni és també un viatge entre identitats.

No lluny de la peanya es troba un balancí Thonet, intervingut amb un llum per a il·luminar el dorment. La tapisseria també ha estat intervinguda amb un motiu que remet a la història de Caront, i específicament a aquells viatgers que podien iniciar el seu viatge gràcies al tribut dipositat en els seus ulls. Les parpelles són aquí dos dolls de llum, que il·luminen i serveixen de guia per al seu futur viatge. No és la mort el que ens ocupa, sinó un salt entre realitats.

Finalitzant el passeig, abans de passar a l'interior del Santuari, trobem unes làmines blanques escampades pel terra. Fulles caigudes, abandonades per una febril activitat que s'hauria pogut realitzar en el lloc, ens conviden a introduir-nos en un espai pictòric —un taller de pintor, metàfora de la creació— poblat d'apunts que representen escenes relacionades amb allò oníric i unes certes obres del volgut "Wolfy", figura principal del concert d'avui.

Instal·lació artística feta en col·laboració amb:

Més textos sobre *Jardí en blau*:

H. Purcell, "When I am laid"

When I am laid, am laid in earth,
may my wrongs create
no trouble, no trouble in thy breast;
remember me, remember me, but ah!
forget my fate.
Remember me, but ah! forget my fate.

Quan jegui, quan jegui sota terra,
que els meus errors no causin
cap mal, cap mal en el teu pit;
recorda'm, recorda'm, però ah!,
oblida el meu destí.
Recorda'm, però ah!, oblida el meu destí.

W. A. Mozart, *Requiem*

Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.

Te decet hymnus,
Deus, in Sion,
et tibi reddetur
votum in Jerusalem.
Exaudi orationem meam,
ad te omnis caro veniet.

Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.

Dona'ls el repòs etern, Senyor,
i que la llum perpètua els il·lumini.

Et canten himnes a Sió,
oh Déu,
i t'ofereixen sacrificis
a Jerusalem.
Escolta la meva oració;
a tu han de venir tots els mortals.

Dona'ls el repòs etern, Senyor,
que la llum perpètua els il·lumini.

Consulta la resta de textos escanejant el codi QR

Fitxa artística i biografies

Mireia Tarragó, *soprano*

Mercè Bruguera, *mezzosoprano*

Joan Francesc Folqué, *tenor*

Pau Armengol, *baríton*

Cor Francesc Valls de la Catedral de Barcelona (Pere Lluís Biosca, *director*)

Sopranos: Maria Casado, Saïoa Goñi, Aida Espelt, Andrea Martí i Paula Canet*

Mezzosopranos: Elisenda Cabero, Aurora Miró, Margarida Lladó, Jana Corominas, Hanna del Canto*

Tenors: Oriol Guimerà, Aniol Botines, Martí Doñate, David Hernández i Jacab Rifà*

Baixos: Joan Garcia, David Pastor, Tomàs Maxé, Xavier Casademont i Ot Oset*

**cantants en col·laboració, amb conveni amb el Conservatori Superior del Liceu*

Orquestra del Miracle

Adrián Linares, *concertino*

Sonia Benavent, Angie Agudelo, Abel Antón i Marta Guillén, *violins I*

Vadym Makarenko, Miriam Hontana, Sergio Suárez i Georgina Muntadas, *violins II*

Joaquín Reyes, Leticia Moros i Víctor Gil, *violons*

Ruth Verona i Marc Alomar, *violoncels*

Irene Galán, *contrabaix*

Joan Calabuig i Naüm Monterde, *cornu di bassetto*

Carles Vallès i Marit Darlang, *fagot*

Sergi Marquilles i Carlos Herruz, *trompetes*

Jordi Giménez, Martí Badia i Ramon Marquès, *sacabutxos*

Onofre Serer, *percussió*

Xabier Urtasun, *orgue*

Juan de la Rubia, *director*

COR FRANCESC VALLS

El Cor Francesc Valls, constituït per un grup estable de vuit a dotze cantants professionals, va ser fundat el novembre del 2003 per tal de participar de forma regular a les misses conventuals de la Catedral de Barcelona, tot adoptant el nom de Francesc Valls (1671-1747), en homenatge a qui en fou mestre de capella, i un dels màxims exponents de la música barroca peninsular.

El treball del Cor combina la interpretació de polifonia religiosa de tots els temps amb la d'obres inèdites conservades als arxius capitulars, que són introduïdes novament dins la litúrgia, oferint setmanalment un variat repertori de motets. L'exemple més rellevant el trobaríem en el Cant de la Sibilla, on s'ha reconstituït la litúrgia i vestuari del segle XVI, i s'utilitza la partitura original del s. XV.

El Cor Francesc Valls, sota la direcció Pere Lluís Biosca, també participa setmanalment a les misses internacionals de la Basílica de la Sagrada Família, desenvolupant un repertori específic de música sacra per a cor i orgue, que va des del barroc fins a l'actualitat.

PERE LLUÍS BIOSCA

Considerat un dels directors catalans de música vocal amb més projecció, Pere Lluís Biosca manté una intensa activitat com a director i pedagog de la direcció coral. Es formà a Barcelona amb Mireia Barrera, Josep Vila i Pierre Cao i a Hèlsinki amb Matti Hyökki.

La seva discografia, es centra en compositors catalans del barroc: Mir i Llussà, i Tomàs Milans amb l'ensemble vocal La Xantria i Joan Cererols amb el Cor Francesc Valls. Participa regularment en diversos festivals i cicles de concerts, dirigint repertori que comprèn des del renaixement fins a la música actual.

Fins el 2016 ha estat titular del Cor de Cambra ARSInNOVA de Barcelona, Premio Nacional de Canto Coral (Gijón 2013). Com a director convidat (2015) al Cor de Noies de l'Orfeó Català va oferir diversos concerts dedicats a la música d'Arvo Pärt, rebent consells del mateix compositor; i amb el Cor Jove Nacional de Catalunya (2021) ha dirigit diversos concerts a Eslovènia i Catalunya. També ha treballat en produccions del Gran Teatre del Liceu preparant les parts corals de diverses òperes.

Actualment és director titular del Cor Francesc Valls de la Catedral de Barcelona, del Cor Madrigal de Barcelona (des del setembre del 2019) i professor de direcció coral de l'Escola Superior del Taller de Músics i professor col·laborador del Conservatori del Liceu.

MIREIA TARRAGÓ

Soprano nascuda a Tarragona, ha estat solista en obres com el *Messies* de Händel, *El Pessebre* de Pau Casals, el *Requiem* de Mozart, l'*Oratori de Nadal* de Saint-Saëns, el *Requiem* de Brahms, l'*Stabat Mater* de Haydn, la *Passió segons Sant Mateu* i la *Missa en si menor* de Bach, que ha treballat amb directors com Edmon Colomer, Antoni Ros-Marbà, Xavier Puig, Dani Espasa i Christoph Prégardien. Ha format part dels cartells de la Schubertiada de Vilabertran i de Barcelona, del Barcelona Obertura Spring Festival, del Festival LIFE Victoria i del FeMAP, entre d'altres. Ha cantat en sales com l'Auditori Nacional de Bordeus, L'Auditori de Barcelona, el Palau de la Música Catalana i l'Auditorio de Madrid. Com a membre col·laboradora del Cor de Cambra del Palau de la Música, ha actuat a Los Angeles, sota la batuta de Gustavo Dudamel.

L'any 2024 va quedar semifinalista del concurs internacional Hugo Wolf de Stuttgart i el juliol de 2025 va debutar amb el personatge de Musetta de *La Bohème* de Puccini al costat d'Ainhoa Arteta i Àngel Òdena. En els propers mesos oferirà un recital amb el pianista Wolfram Rieger a la Schubertiada de Vilabertran.

MERCÈ BRUGUERA

Nascuda a Barcelona, és una mezzosoprano que actua assíduament amb alguns dels grups més destacats del panorama europeu de la música antiga, fent-ho regularment amb la Capella Nacional de Catalunya, Monteverdi Choir, Dunedin Consort o la Netherlands Bach Society. Guanyadora del premi de la crítica al Primer Palau 2023 i escollida per la Xarxa de Joventuts Musicals d'Espanya durant la temporada 24/25, té una presència artística cada cop més rellevant als escenaris del país en sales com el Palau de la Música, l'Auditorio Nacional de Madrid o l'Auditori de Barcelona. Durant la temporada 2026 tornarà al Palau de la Música com a solista, interpretant el *Requiem* de Mozart amb l'Orquestra del Miracle i la *Missa en Si menor* amb *Vespres d'Arnadí* i el Cor de Cambra del Palau. Recentment ha debutat com a solista amb els London Haendel Players a Bilbao, interpretant cantates de J.S. Bach, i a Irlanda i a Croàcia interpretant *Secrecy* i "The Plaint" a *Fairy Queen* de H. Purcell.

Va començar els seus estudis de cant a l'ESMUC amb Mireia Pintó i Viviana Salisi i els continuà a la Royal Academy of Music de Londres amb Catherine Wyn-Rogers i Joseph Middleton, amb qui també cursà posteriorment els estudis de Màster graduant-se amb matrícula d'honor.

JOAN FRANCESC FOLQUÉ

En paral·lela a la carrera d'Humanitats, va començar a estudiar cant amb la soprano Marta Mathéu. Es va graduar en Interpretació del Cant Clàssic i Contemporani a l'ESMUC amb la mezzosoprano Mireia Pintó i, posteriorment, amb Cum Laude en el Màster d'Òpera a la *Universität für darstellende Kunst Wien* amb el tenor Ramón Vargas.

Ha treballat en grans auditoris d'Itàlia, Àustria, Suïssa, França i Espanya sota la batuta de directors com Mark Minkowski, Pinchas Steinberg, Erwin Ortner, Francesco Lanzillotta, Federico Maria Sardelli o Salvador Mas, entre altres.

El seu repertori abraça des de l'òpera a l'oratori, passant pel Renaixement fins a la música del segle XX. Destaca *El Messies* (Händel), *Missa en Si menor* (Bach) o *El Pessebre* (Casals), *Così Fan Tutte* i *La Finta Giardiniera* (Mozart), *Gli Uccellatori* (Gassman), *Il Turco in Italia* (Rossini) o *Le Joueur* (Prokofiev).

PAU ARMENGOL

Nascut a Sabadell, s'ha format vocalment amb Carlos Chausson. Després d'obtenir el títol de doctor en Química Teòrica i Computacional per la UAB, va accedir a l'Escola d'Òpera de Sabadell, on va debutar amb el rol de Leporello (*Don Giovanni*). Posteriorment fou seleccionat pel Centre de Perfeccionament Plácido Domingo, on va completar la seva formació. Ha desenvolupat els rols de Leporello i Don Giovanni (*Don Giovanni*), Figaro (*Le Nozze di Figaro*), Dulcamara i Belcore (*L'Elisir d'Amore*), El Magnat (*La gata perduda*), Escamillo (*Carmen*), entre altres. Recentment ha enregistrat l'òpera *Otto* de Händel/Telemann amb l'Akademie für Alte Musik Berlin sota la direcció de Francesco Corti.

En el camp de l'oratori, ha interpretat obres com el *Retablo de Maese Pedro* de Falla, el *Requiem* de Mozart, el *Requiem* de Brahms, la *Novena Simfonia* de Beethoven, *El Pessebre* de Pau Casals, la *Petite Messe Solenne*, o les passions de J.S. Bach. Ha cantat en sales i teatres com el Gran Teatre del Liceu, el Palau de la Música Catalana, l'Auditori de Barcelona, l'Auditorio Nacional de Madrid, el Palau de les Arts Reina Sofia de València, el Palau de la Música de València o el Palacio Euskalduna de Bilbao, entre altres. Ha estat dirigit per mestres com Gustavo Dudamel, Mark Minkowsky, Susanna Mälki, Antoni Ros Marbà o Plácido Domingo.

ORQUESTRA DEL MIRACLE

Impulsada per la Fundació Espurnes Barroques el 2023, l'Orquestra del Miracle neix amb la intenció d'erigir-se com un referent en l'àmbit de la interpretació historicista. Creada i dirigida per Juan de la Rubia i Josep Barcons i amb seu en el Santuari del Miracle (Solsonès), l'orquestra pretén crear experiències d'escolta significatives, partint d'un plantejament holístic en els seus programes i interpretacions.

L'Orquestra del Miracle està formada per joves músics de primer nivell que provenen de diferents punts d'Espanya i d'Europa i amb els quals s'ha creat progressivament una plantilla estable i dinàmica alhora. L'entorn rural i harmoniós del Santuari de Miracle permet crear un context de creació, assaig i estudi idonis per a cadascun dels programes que l'orquestra presenta, donant com a resultat unes condicions de connexió entre músics i entorn que es traspuen en les seves interpretacions.

En el concert inaugural del 2023 dins el Festival Espurnes Barroques, la revista *Scherzo* destacava: “si jo fos programador, no dubtaria a intentar ser el primer a contractar-los perquè el resultat artístic és, ja els ho avanço, senzillament enlluernador”, i afegia que, sota la direcció de Juan de la Rubia —“possiblement el millor organista espanyol i un dels millors músics del moment”—, l’orquestra reuneix un elenc de músics de gran nivell, majoritàriament joves però àmpliament preparats, molts dels quals col·laboren amb les principals formacions barroques actuals.

L’Orquestra del Miracle ha actuat en escenaris com el Palau de la Música Catalana, el Festival Llums d’Antiga de L’Auditori, a la Basílica del Monestir de Montserrat, a la Sociedad Filarmónica de Bilbao i al Festival de Música Antigua de Sevilla.

JUAN DE LA RUBIA

Organista titular de la Sagrada Família i director de l’Orquestra del Miracle, és natural de la Vall d’Uixó (Castelló), on va iniciar els estudis amb el seu pare i amb Ricardo Pitarch. La seva formació es va desenvolupar en diverses capitals europees, sota el mestratge d’O. Candendo, W. Seifen, M. Bouvard i M. Torrent, així com d’O. Latry i T. Koopman. Durant la seva etapa acadèmica va obtenir fins a cinc Premis Extraordinaris en diverses especialitats, a més del 1r Premio del Concurso Permanente de Juventudes Musicales de España i el 1r El Primer Palau.

La seva intensa activitat com a solista, director, acompanyant i continuista l’ha portat als principals escenaris d’una trentena de països, com l’Auditorio Nacional (Madrid), el Konzerthaus (Berlín), el Gewandhaus (Leipzig), l’Elbphilharmonie (Hamburg) o les catedrals de Colònia, Westminster o St. Sulpice de París, entre molts altres.

Com a solista ha actuat amb orquestres com la Freiburger Barockorchester, la Kammerorchester C. Ph. E. Bach, l’Orquesta Nacional de España, l’OBC o diverses orquestres simfòniques i barroques de l’Estat i d’Amèrica Llatina. Ha treballat amb directors com A. Grams, F.-X. Roth, C. Mena, S. Halsey, S. Mas, K. Ono o S. Rattle, i ha col·laborat amb solistes com Asier Polo, Mireia Farrés, Raquel Lojendio, Marta Mathéu, Carolyn Sampson o Philippe Jaroussky, amb qui va enregistrar el disc *Sacred Cantatas* (Erato, 2016), nominat als Premis Grammy el 2018.

Tast gastronòmic

Ratafia del Miracle - [@elmiracle.restaurant](#)

Ratafia dels Carboners - [ratafiadelscarboners.cat](#)

El Rosal - [elrosal.cat](#)

Victor Schmidt - [austria-mozartkugel.com](#)

Amb la col·laboració especial de:

Amb la col·laboració de:

Amb l'ajut de:

SASPrefabricatsde formigó · Òptica Jané · Gestoria Mas Solsona · Forumgestió Assessors · Instal·lacions AGECE · Farmàcia Òptica Casas · Òmnium Segarra · Bonpreu · Alapont SA · Knauf · Solsona Experience Oliva Torras · La Mare Cultural · Tèxtil Olius · Vidres Solsona · Fustes Jané · Farmàcia M. Teresa Comas Riu · Koobin · Constructora de Solsona · Tallers Ballús · Ca l'Agneta · La Garriga de Castelladral · Urbi Apartments · Càmping La Ribera · Allotjaments El Miracle · Hotel El Monegal · Hotel Sant Roc · MMPlats · Restaurant Crisami · Forn pastisseria Camps · Cuadrench studio · Casa d'Espiritualitat del Miracle EssènciesCat · Acústic Barna · Slow Turisme · Associació d'Amics de Vergós Guerrejat · Associació cultural Riubrogent Associació Amics de Coaner · Hotel Alta Segarra · Hotel Can Alemany · Aparthotel Cal Marçal · Hotel Estel · Hotel Bonavista Hotel La Freixera · Hotel Sant Roc · Hotel Solsona Centre · Hotel Amèrica d'Igualada · Hotel Bregon · Guixés

Productors:

Cafès Gener · November Tea · Casa Dalmases · Forn Coma · Jordi Roca · Celler Collbaix · El Molí · El Reguer · Espai Gastronòmic · Pastisseria Sangrà · CaLagneta · Celler Comalats · Pízzico · Cal Moliné · Celler Fargas-Fargas · Biolord · El Rosal · Salt del Colom · Licors Quevall · Forn Cal Pius · Formatges Blancafort · Forn Vilalta Artium · Celler Cooperatiu d'Artés · Pastisseria La Palmera · Celler Abadal · Celler Entrebosc · Lluc Crusellas · Celler Castell d'Encús · Fruits Secs Torra · Caldo Aneto · Can Solvi · Celler Grau i Grau · Parc de les Olors de Claret · Carquinyolis El Miracle · Ratafia del Miracle · Ratafia dels Carboners · Xocolates Aynousé · Restaurant Casal de Castelltallat · Vins Urpina · Eixarcolant · Agustí Pastisser Restaurant by Xavier Benito · Ladiferenta · Restaurant Vinaròs · Simats · Els Tractets · Espècies Teixidor · Hostal de Pinós · Fruits Taribó · Forn de pa Guerres · La Cabana d'en Geli · El Forn Antic · Victor Schmidt

Mitjans col·laboradors:

No et perdis...

Il combattimento di Tancredi e Clorinda

ENSEMBLE CONTRATEMPS

6 de juny - 18:30h.

Plaça del Poble Vell | SÚRIA

Elkano: la primera volta al món

EUSKAL BARROK ENSEMBLE

7 de juny - 11h.

St. Pere de Matamargó | PINÓS

Bach en somnis

G. FLOTATS, A. PAPP,
R. ESQUIUS I E. VILLEGAS

7 de juny - 17:30h. i 19:30h.

Molí dels Cups | OLIUS

Fes-te amic del festival i gaudeix dels avantatges!

www.espurnesbarroques.cat

Amb el suport de:

